

Dincolo de vale

Lidia Popa

Dincolo de vale sunt eu privind cerul
în imensitatea sa de bumbac
albastru ce-mi dăruiește liniștea
și aerul pe care-l respir are gust de măslini,
iar pământul s-a înviorat de ploaie.

Tu nu mă cauți pentru că ai uitat
esența mea de parfumuri ce s-a pierdut
în păduri de pe meleaguri îndepărtate,
în mările limpezi unde pietrele strălucesc
sub soarele amiezii.

Dincolo de vale sunt lacrămioare de gânduri
care se nasc la umbra măslinilor
și umplu caietele de linii noi
de cerneală optimistă de cuvinte
ținute mult timp în piept.

Mă voi întoarce spre a avea limitele mele din nou,
fără frica de a fi greșit cu cuvinte ușoare
voi putea fi ceea ce vreau să fiu
remodelându-mă ca paste pe tocător,
cu marginile tăiate pe măsura dorințelor mele.